

[Karu menneisyys, onnellinen tulevaisuus](#)

Olin äidin kertoman mukaan 2-vuotias, kun kaikki alkoi. En muista ajasta mitään, mutta jos hypätään muutama vuosi eteenpäin, kun olin 6-vuotias. Äiti haki minut eskarista ja tulimme kaikki kolme, minä, pikkusiskoni ja äiti yhdessä kotiin. Kotona ei ollut ketään. Isäni ei käynyt töissä, vaan oli selkäkipujen takia sairauslomalla. Kysyin äidiltä, miksi isä ei ole kotona. Hän kertoi isän olevan kaupassa. Tiesin kuitenkin, että äiti ei puhunut totta.

Isä oli jossakin metsässä juomassa alkoholia. Sitä hän harrasti joka päivä. Illalla isä tuli kotiin. Katsoimme kaikki keittiön ikkunasta, kuinka isä hoippui sisään. Ei meinannut pysyä pystyssä, kun oli niin päissään. Meitä kaikkia pelotti, sillä isä ei ollut iloinen, hauska tai huvittava ollessaan humalassa. Hän oli pelottava, väkivaltainen, arvaamaton ja vihainen.

Kun isä astui ovesta sisään, jatkoimme nopeasti askareitamme. Äiti jatkoi ruuanlaittoa. Minä ja pikkusiskoni menimme yhteiseen huoneeseemme piiloon. Rakensimme aina majan, jonne piilouduimme. Odotimme, ja toivoimme, että äiti ja isä pysyisivät sovussa.

Niin ei kuitenkaan koskaan käynyt. Ensimmäiseksi kuulimme isän huutoa ja äidin rauhallista puhetta. Sen jälkeen askeleiden töminää ja lisää huutoa. Kohta äiti itki ja isä raivosi. Silloin sanoin pikkusiskolleni, että pysy täällä turvassa ja itse menin katsomaan mitä siellä tapahtuu.

Meillä on iso leivinuuni keittiön keskellä, joten keittiömme ympäri pääsee kävelemään. Kun menin paikalle, näin isän raivoamassa ja kysymässä äidin puhelinta. Hän epäili, että äiti pettää isää. Vaikka ei ollut mitään sellaista pettämistä missään vaiheessa, isä vain kuvitteli kaiken.

Kun isä kävi jossakin esim. vessassa, äiti antoi oman puhelimensa minulle ja sanoi, jos tarve vaatii, soita poliisille. Sinä iltana en joutunut onneksi soittamaan minnekään, sillä isä sammui sohvalle.

Yöllä isä heräsi ja käveli ympäri taloa. Lopulta hän meni äidin viereen nukkumaan. He nukkuivat samassa sängyssä. Äiti ei saanut nukuttua sen jälkeen, koska isä ei antanut siihen lupaa. Hän kuiski ja puhui äidille kokoajan ja lopulta suuttui, sillä äiti sanoi haluavansa nukkua. Olihan äidillä töitä seuraavana päivänä ja minäkin kävin jo ensimmäistä luokkaa koulussa.

Maanantai-iltaisain tätä tapahtui kaikista useimmiten; äiti joutui tulemaan meidän huoneeseen nukkumaan, koska häntä pelotti nukkua isän vieressä. Joskus isä tuli raivoamaan meidänkin huoneeseen. Minä, eikä kukaan muukaan, saanut nukuttua, koska isä raivosi samassa huoneessa. Minua itketti ja ärsytti, koska tiistaisin minulla oli pisin päivä viikossa, enkä saanut silloin ikinä nukuttua kunnolla.

Isän väkivaltaisuus, humalatila ja juominen olivat osa jokapäiväistä elämäämme. Hän löi äitiä ja huusi minulle. Minuunkin hän käytti väkivaltaa joskus. Selvinpäin isä oli kiltti ja mukava, mutta humalassa hän oli pelottava.

Poliisitkin kävivät meillä, kun kerran minun piti ne meille soittaa. Menimme silloin äidin vanhemmille yöksi, sillä emme voineet jäädä kotiin. Muutimme kotoa pois myöhemmin ja asuimme rivitaloasunnossa kaksi vuotta. Sen jälkeen muutimme takaisin isän kanssa samaan taloon. Äiti luuli isän muuttuneen, vaikka näin ei ollut.

Jouduimme kaikki siis pettymään ja muuttamaan uudestaan pois kotoa. Asuimme seuraavat viisi vuotta toisessa rivitaloasunnossa. Elämämme parani huomattavasti, minkä huomasi esimerkiksi koulutodistuksien arvosanoista. Todistuksessani ei ollut 1-2 luokalla mitään hienoa ja en pärjännyt koulussa hyvin. Kun muutimme pois kotoa toisen kerran, todistukseni parani huomattavasti. Sain jopa ensimmäisen stipendini. Ala-asteen aikana todistukseni keskiarvo nousi kokoajan.

Viidennen luokan traumaattinen tapahtuma alkoi kuitenkin taas laskea koulumenestystäni. Isäni kuoli kaksi vuotta sitten liikenneonnettomuudessa. Kukaan ei osannut aavistaa tätä ja minä sain tietää siitä aamulla. Se oli kaunis päivä kesälomalla. Mummoni soitti minulle ja kertoi tapahtuneesta. Aluksi en uskonut, vaan soitin äidilleni ja kerroin asiasta. Äiti varmisti asian poliisilta ja pian meidän ovella oli äidin äiti. Hän halasi meitä ja itki. Silloin tiesimme molemmat, että isämme kuolema oli totta. En tiedä olenko vieläkään sisäistänyt sitä, mutta silloin en uskonut sitä. Vasta hautajaisissa isän kuolema tuli todelliseksi, kun isän arkku laskettiin hautaan. Samalla viikolla kuoli kaksi mummoani ja se oli minulle todella vaikea asia. Koin kolme menetystä saman viikon aikana. Hyväksyin kuitenkin asian ja päädyin siihen ajatukseen, että isän on parempi olla taivaassa. Seuraavat viikot olivatkin vieraita ovella kukkaset kädessä, haleja ja itkuja.

Olen kuitenkin selvinnyt näistä traagisista tapahtumista äidin ja psykiatrin tuella ja avustuksella. Uskon, että vahva sinnikkyuteni ja luotto onnistumiseen ovat myös auttaneet minua paljon selviytymään näistä tapahtumista.

Nämä kaikki tapahtumat ovat olleet minun entistä lapsuuttani ja olen selvinnyt niistä hyvin. Elän nyt onnellista elämää äidin ja pikkusiskon kanssa tässä samaisessa talossa, jossa kaikki tapahtui. Koulumenestykseni on taas nousuun päin. Seiskaluokan todistuksen keskiarvo oli 9.8 ja olen siihen tyytyväinen. Koulu on minulle tärkeää ja pidän siitä. Ystäviä minulla on paljon ja he ovat tukeneet minua vaikeinakin aikoina.

Olen kiinnostunut psykologiasta, koska haluan ymmärtää ihmisen ajatuksia ja käyttäytymistä. Haluan auttaa vaikeassa tilanteessa olevia ihmisiä selviytymään niistä, sillä tiedän miltä se tuntuu. Tiedän, että kaikesta voi selviytyä. Olen hyvin kiinnostunut myös lääketieteestä ja kirurgiasta, luen paljon kirjoja aiheeseen liittyen. Olen vahvasti sitä mieltä, että minusta tulee lääkäri. Haluan auttaa ihmisiä ja tukea heitä parhaani mukaan.

Menneisyyteni on vaikuttanut minuun paljon. Olen nyt paljon vahvempi ja itseluottamukseni on hyvä. Oli jokaisella minkälainen menneisyys tahansa, vaikea tai helppo, kiva tai kamala, ketään ei kannata tuomita sen takia. Kaikesta selviytyy ystävien, perheen tai läheisten ja uskon avulla. Joskus on vaikeita hetkiä, mutta niistä selviytyminen vahvistaa.

Halusin kertoa tämän tarinan avulla, että kaikesta selviytyy ja pääsee yli. Jokaisella ihmisellä voi olla onnellinen elämä, jos antaa siihen mahdollisuuden ja haluaa sitä itse. Kannattaa pitää unelmista kiinni ja nauttia elämästä!

Tarina saattoi olla sekava, mutta kirjoittaminen auttoi minua selventämään ja sisäistämään asioita.

Source URL:

<https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2015/karu-menneisyys-onnellinen-tulevaisuus>